

Tõu - se, val - gus i - ga - ve - ne, tae - vast hak - ka sä - ra - ma,

et võiks i - ga i - ni - me - ne Si - nu val - gel e - la - da!

Jee - sus, mi - nu val - gus, mi - nu hin - ge sel - gus

päi - ke - se - na sä - ra Sa ü - le mi - nu ko - du - maa!

3. Lootusetult tulevikku
vaatab kasvav sugupõlv.
Juhi ta pilk igavikku,
küll siis haihtub murepilv.
Vaimuga meid täida,
leivaga meid toida -
päikesena sära Sa,
surmast ellu juhata!

2. Hirm ja õõ on hõlmand kõiki,
rahutuses ägab maa.
Mina ootan Sinu riiki -
tule, Õnnistegija!
Tule minu juurde,
kaota meie mure -
päikesena sära Sa,
vihkamine lõpeta!

*Viis: Bernhard Joseph Klein 1793-1832.
Sõnad: Harri Haamer (1973), 1906-1987.*